

Bernat Coll

Psicòleg

El meu fill no vol anar a l'escola

Hi ha infants que manifesten un gran rebuig d'acudir a classe que va més enllà d'una simple **queixa o enrabiada** esporàdica i que no es resol **espontàniament** en el temps

L'escola és el lloc on els infants passen la major part del temps i on viuen un gran nombre d'experiències tant positives com negatives. No obstant això, hi ha infants que manifesten un gran rebuig a anar a l'escola que va més enllà d'una simple queixa o enrabiada esporàdica i que no es resol espontàniament en el temps.

Afortunadament aquesta problemàtica afecta una minoria d'infants i tendeix a donar-se entre el principi de l'escolarització cap als 3-4 anys i més endavant, cap als 11-13 anys, encara que també pot donar-se en altres cursos si hi ha una altra problemàtica associada com un trastorn de l'aprenentatge o una situació d'assetjament escolar.

El seu començament en els infants sol ser sobtat, mentre que en els adolescents es va presentant de manera més gradual, amb més intensitat i amb pitjor pronòstic. Els infants que tenen fòbia a assistir a l'escola presenten símptomes fisiològics i somatitzacions corporals associades a l'ansietat (taquicàrdia, trastorns del son, pèrdua de gana, nàusees, vòmits, diarrees, mal de cap o de panxa, i molts pensaments i verbalitzacions negatives associades a tot allò relacionat amb l'escola).

Dependència

També és comú que manifestin una gran dependència cap als pares o cuidadors, i és en aquesta relació que es construeix el factor determinant que contribueix a mantenir el problema.

La majoria de pares no saben com afrontar la situació i és amb aquests intents per intentar calmar i reconfortar el seu fill que la resposta fòbica

RESPOSTA TÍPICA. El nin sol agafar-se a la mare amb força perquè no el deixi a l'escola. ISAAC BUJ

es manté i persisteix pel benefici que s'obté d'evitar l'escola amb tot el que l'acompanya: es redueixen les tasques escolars, se'ls presta més atenció, queden a casa amb bé i veuen la TV o juguen a la consola durant tot el matí. En altres ocasions acudeixen immediatament a cercar-lo quan el mestre crida per informar que el seu fill plora desesperadament o diu trobar-se malalt.

Aquests beneficis són coneguts com l'avantatge

secundari associat al problema i no fan més que incrementar les conductes d'evitació i bloqueig davant les tasques escolars i l'assistència al centre escolar.

Reaccions

Entre les respostes més típiques que fan pensar en l'existència d'una fòbia de tipus escolar, ens podem trobar infants que:

- Es neguen a assistir a l'escola inventant mil excuses i retardant la partida tant com poden.

- (En nins petits) Ploren,

criden i piquen de peus quan arriba el moment d'anar a l'escola, i si van a l'escola ploren i s'agafen a la seva mare amb força perquè no els deixi.

- Es queixen de tot tipus de mals de cap, de panxa, de cames... amb gran varietat de símptomes fisiològics, sudoració excessiva en les mans, nàusees, vòmits, diarrea... quan s'acosta el moment d'anar a l'escola, però desapareixen si se'ls permet quedar a casa. Durant el cap de setmana o en vacances res els fa mal i es troben perfectament.

- No confien en les seves capacitats, la qual cosa dificulta en gran mesura el seu aprenentatge.

- Planegen tot tipus de respostes d'escapament i evitació... Davant d'aquesta situació, allò essencial és ser conscient de la gran importància que té l'actitud i la manera d'actuar que puguin tenir els pares a l'hora de contribuir a mantenir i en molts cas

exacerbar el problema.

Es per això que convé evitar tots els factors que proporcionen a l'infant un benefici de la situació:

- Evitau prestar massa atenció al problema davant del fill, evitau parlar-ne en la seva presència. Quan ocorrin les crisis, encara que us costi, evitau mostrar el vostre trasbals i preocupació davant la situació.

- No permeteu que el vostre fill quedi a casa jugant a la consola o veient la televisió en lloc d'acudir a l'escola. Si aconseguix quedar a casa, feis-li fer alguna altra tasca més avorrida o que no li vingui de gust com per exemple: estudiar o realitzar tots els deures i tasques que no va fer pel fet de no haver-hi anat, o aprofitau per fer-li arreglar l'habitació.

- No deixeu que no haver anat a escola l'eximeixi del compliment dels seus deures i obligacions pel fet de no haver anat a classe. —

Quan convé acudir a una professional?

Si el vostre fill continua mostrant aquests comportaments després d'haver modificat l'actitud, per impedir que el vostre fill es pugui estar beneficiant del problema (s'eliminaran els avantatges secundaris).

Quan hi ha la sospita que pugui existir un problema d'aprenentatge (dislèxia, discalculia, dèficit d'atenció, etc.).

Quan hi ha la sospita que el vostre fill pugui estar sent víctima d'assetjament escolar per part d'un company.

Per estar més tranquils

Parleu amb els mestres del vostre fill i intenteu esbrinar si hi ha algun problema d'aprenentatge que estigui interferint en el seu rendiment acadèmic. Els infants amb dislèxia sovint presenten aquest tipus de conductes quan s'inicien en l'aprenentatge de la lecto-escritura, però pot passar en qualssevol moment de la seva vida acadèmica.

Pregunteu al vostre fill si hi ha algun altre alumne que el molesti o a altres pares si saben de l'existència d'algun nin o nina que pugui estar assetjant els altres.